

Case Report

Een metastatisch epithelioma op L6 als oorzaak van manken en ataxie bij een hond

Dr. K. Vandendriessche¹, Dr. P. Weyts² en Dr. M. Logghe¹

1 Praktijkdierenartsen, Westkerksestraat 20, 8460 Oudenburg

2 Praktijkdierenarts, Rijselstraat 31, 8200 Sint-Michiels Brugge

Samenvatting

Er wordt een geval beschreven van manken en ataxie bij een hond. De diagnose die volgde uit radiografie, myelografie en CT-scan deed een tumoraal proces vermoeden ter hoogte van de zesde lendenwervel. Alvorens verder in te grijpen werd een biopsie genomen met als diagnose een metastatisch kleincellig epithelioma. De hond werd om deze reden geëuthanaseerd.

Abstract

A case of lameness and ataxia in a dog is described. The diagnosis following radiography, myelography and CT-scan suggested a tumoral proces at the level of the sixth lumbar vertebra. Before any surgical treatment was done, a biopsy was taken and a metastatic microcellular epithelioma was diagnosed. The dog was euthanased.

Key Words

Spinal Tumor - Dog - CT-Scan

Casuïstiek

Een achtjarige vrouwelijke Cocker Spaniel werd aangeboden met de klacht van manken en lichte ataxie op de achterhand. Bij klinisch onderzoek werd pijn ter hoogte van de lendenstreek vastgesteld. Een lichte proprioceptiestoornis was waar te nemen op beide achterbenen. De paniculusreflex was negatief. De patella, anterior tibialis en de gastrocnemicus reflex waren alle drie negatief op beide achterbenen. De hond verkeerde verder in goede gezondheid. Meloxicam (Metacam) werd voorgeschreven aan 0.2 mg/kg gedurende 7 dagen.

Na deze behandeling bleek het manken minder erg, maar de ataxie bleef. Daarom

werden radiografieën genomen van het bekken en van de lendenstreek. Op de latero-mediale opname was er een lichte lumbosacrale dislocatie zichtbaar. Ter hoogte van de zesde lendenwervel waren er discrete opklaringen te zien in het wervellichaam. Het vermoeden rees dat de ataxie kon verklaard worden door compressie op het ruggemerg, wat bewezen kon worden met myelografie.

Onder algemene inhalatie-anesthesie werd de cisterna magna aangeprikt en werd cerebrospinaalvocht geïncubeerd. Dit werd zowel macroscopisch (op helderheid en kleur), microscopisch (op cellen) als biochemisch (op totaal eiwit) gecontroleerd. Er werden geen afwijkingen vastgesteld. Omnipaque 300 mgI/ml (0.3 ml/kg) werd gebruikt als contraststof voor de myelografie. Latero-mediale opnames (drie opnames met zes minuten tussentijd) toonden een stopbeeld ter hoogte van de zesde lendenwervel, wat toeliet het letsel te lokaliseren (FIG 1).

Om uit te maken of operatief ingrijpen uitkomst kon bieden, werd een CT-scan genomen van de vijfde, zesde en zevende lendenwervel. Op de scanbeelden was er een destructief proces te zien van het wervellichaam van de zesde lendenwervel (FIG 2).

De uiteindelijke diagnose werd gesteld door een percutane biopsie te maken van het wervellichaam van de zesde lendenwervel. De uitslag was een metastatisch ongedifferentieerd kleincellig epithelioma. De hond werd om deze reden dan ook geëuthanaseerd. De eigenaars wilden om affectieve redenen geen autopsie laten doen, zodat de primaire haard niet gekend is.

Discussie

Ataxie en manken op de achterhand kan verschillende oorzaken hebben, gaande van een orthopedisch tot een neurologisch probleem (De Lahunta, 1983). De hond werd in eerste instantie wel behandeld met NSAID's omdat enkel de lichte proprioceptiestoornis een aanwijzing was voor een specifiek neurologisch probleem. Daar via deze behandeling het manken opgelost raakte, maar de ataxie niet, deed dit een bijkomend neurologisch probleem vermoeden.

Compressie op het ruggemerg vormt de meest gangbare oorzaak van ataxie op de achterhand. Deze compressie kan veroorzaakt worden door zowel intra- als extradurale processen (Luttgen et al., 1980).

De intradurale processen zijn doorgaans primaire tumoren van het zenuwstelsel (meningioma's, schwannoma's, neurofibroma's en gliaceltumoren) (Gilmore, 1983).

De extradurale processen kunnen verschillende oorzaken hebben; discus hernia, lumbosacrale luxatie, wervelfractuur en tumoren zijn de belangrijkste. Die tumoren kunnen zowel van primaire als van metastatische aard zijn (Luttgen et al., 1980, Prata, 1997). De primaire tumoren zijn meestal kwaadaardige beentumoren, zoals osteosarcoma's, fibrosarcoma's en haemangiosarcoma's (Wright et al., 1979). In dit geval ging het om een metastatische tumor van het wervellichaam ter hoogte van de zesde lendenwervel die voor compressie op het ruggemerg zorgde. De primaire haard werd niet achterhaald. De eventuele behandeling van een extraduraal proces bestaat erin de druk op het ruggemerg weg te nemen. De meeste extradurale tumoren zijn echter maligne, invasief en bijgevolg moeilijk te verwijderen (Brasmer et al., 1973). Radiotherapie (Turrel et al., 1984) en chemotherapie (Wilson et al., 1982) vormen een

alternatief; toch blijft het prognostisch gereserveerd.

Dankbetuiging

Hierbij willen wij Olivier Aspeslagh bedanken voor zijn hulp bij de literatuurstudie.

Literatuur

Brasmer TH and Lumb WV (1973): Lumbar vertebral prosthesis in the dog. **Am J Vet Res 33**: 493

De Lahunta A (1983): **Veterinary Neuroanatomy and clinical neurology**, Philadelphia, WB Saunders Co.

Gilmore DR (1983): Neoplasia of the spinal cord and vertebrae in the dog. **J Am Anim Hosp Assoc 19**: 1009

Luttgen PJ, Braund KG, Brawner WR, and Vandevelde M (1980): A retrospective study of twenty-nine spinal tumours in the dog and cat. **J Small Animal Pract 21**: 213

Prata RG (1977): Diagnosis of spinal cord tumors in the dog. **Vet Clin North Am 7**: 165

Turrel JM, Fike, Le Couteur RA, et al., (1984): Radiotherapy of brain tumors in dogs. **J Am Vet Med Assoc 184**: 82

Wilson CB, Levin B, Hoshina T, (1982): Chemotherapy of brain tumors. In **Neurological Surgery**. (ed) JR Youmans. Vol 5, Philadelphia, WB Saunders CO. 3065

Wright JA, Bell DA, Clayton Jones DG (1979): The clinical and radiological features associated with spinal tumors in thirty dogs. **J Small Anim Pract 20**: 461